Corona_Fakten: Únavový syndrom – Když bomba vybuchne

written by Vladimír Bartoš | 16. 12. 2022

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

22. června 2022

Příspěvek Dr. Stefana Lanky a Ursuly Stollové

Protože předpokládáme, že únavový syndrom se bude celosvětově vyskytovat stále častěji, rozhodli jsme se o tomto "hororovém jevu" informovat podrobněji, protože právě tak se cítí nemocní, kteří jím trpí.

Předpokládáme, že únava bude brzy zahrnuta i do komplexu symptomů Long-Covid – první základy již byly položeny. Klinický obraz se bude s největší pravděpodobností zvyšovat s každou další vakcinací vakcínou Corona.

Možná zmizí úplně, ne proto, že by ji lidé překonali, ale proto, že bude zacementována jako další cihla v domě Long-Covidu. Celá tato úchylka v medicíně připomíná hru na oslíka, při níž je třeba nasadit dřevěnému oslíkovi na hřbet klacíky. V určitém okamžiku je na oslu (kovidu) prostě příliš mnoho klacků (symptomů) a zátěž nabaleného zvířete se zhroutí.

Co je to únava?

Únava znamená něco jako vyčerpání. Syndrom se také nazývá myalgická encefalomyelitida (ME; týká se svalů a mozku a jejich zánětu) nebo chronický únavový syndrom (CFS). Ani jeden z těchto termínů však není vhodný. Neexistuje žádný zánět, ani slovo "únava" nemůže popsat, o co se jedná. Z tohoto důvodu se obecná věda shodla na termínu "systémová stresová intolerance". Tento termín se však zatím příliš neujal, pravděpodobně proto, že je příliš nesrozumitelný.

S postupujícím onemocněním často dochází k těžkému tělesnému postižení. Na celém světě je postiženo přibližně 17-24 milionů lidí. V Německu trpí tímto onemocněním odhadem 300 000 lidí, z toho 40 000 dětí[1+2]. Podle WHO patří ME/CFS mezi neurologická onemocnění.

[1] *Scheibenbogen et al. (2019), Chronický únavový syndrom/CFS – Praktická doporučení pro diagnostiku a terapii, Ärzteblatt Sachsen, 26-30, Sächsische Landesärztekammer, Dresden.*

[2] *"Záhadná nemoc ME/CFS", ARTE.*

Dřívější výzkumy oficiálních vědců předpokládaly autoimunitní onemocnění, dnes se ustálily na virovém spouštěči (mimo jiné, viz níže). V dnešní materialistické medicíně neexistuje žádná schválená nebo léčebná metoda či lék.

Jaké jsou následky onemocnění?

Postižení trpí stále větší fyzickou slabostí, která je nutí stále více omezovat své aktivity. Pro únavu je typické výrazné a přetrvávající zesílení všech příznaků po malé fyzické nebo duševní námaze. S postupující CFS se objevují bolesti svalů, příznaky podobné chřipce, výrazná slabost a zhoršování celkového stavu. Pro únavu je nejtypičtější, že i menší námaha se stává utrpením. Minimální činnosti, jako je čištění zubů, několik kroků, sprchování atd., mohou následně vést k několikadennímu klidu na lůžku. U těžce postižených osob může přítomnost jiné osoby, změna světelných podmínek nebo otočení na lůžku způsobit, že zůstanou na lůžku i několik týdnů. V dokumentárním filmu "Záhadná nemoc ME/CFS", který vysílá Arte, přirovnává 17letý mladík tento stav k baterii, která se rychle vybíjí drobnými činnostmi. Při odpočinku a pobytu na lůžku se baterie dlouho dobíjí; nedobíjí se však na 100 %, ale při každé drobné činnosti slábne a slábne. Jiný postižený uvádí: "Nejhorší je, že se postupně vytrácíte ze života."

Odhaduje se, že čtvrtina všech nemocných již nemůže opustit dům a je odkázána na pomoc. Více než 60 % z nich není schopno pracovat[3].

[3] https://www.mecfs.de/was-ist-me-cfs/

Protože lidé trpí také bušením srdce, závratěmi, malátností a kolísáním krevního tlaku, často nejsou schopni dlouho stát nebo sedět. Kromě toho se často objevují následující příznaky: silný pocit nemoci, bolestivé a zduřelé lymfatické uzliny, infekce dýchacích cest, bolesti v krku, citlivost na světlo, bolesti svalů a kloubů, bolesti hlavy, svalové záškuby, křeče, masivní poruchy spánku, problémy s koncentrací, pamětí a hledáním slov

(“mozková mlha”), přecitlivělost na smyslové podněty atd., podle ortodoxního lékařského přístupu. Také u únavového syndromu jsou všechny ostatní příznaky (stejně jako u Covidu) zahrnuty do jednoho klinického obrazu. Ale jak jsem řekl, pravděpodobně se příznaky budou brzy nazývat také Covid. Je důležité si uvědomit, že s ohledem na znalosti univerzální biologie je třeba se na příznaky dívat individuálně. U každého člověka se liší a žádné onemocnění neprobíhá u každého člověka stejně, i když má stejný název.

Dr. Uta Behrends (pediatr; Klinik rechts der Isar Mnichov) je rovněž toho názoru, že nejlépe charakterizovaným spouštěčem jsou různé viry (např. virus Epsteina-Barrové, Sars-Cov-2, enteroviry). Oficiální věda však také předpokládá, že spouštěčem onemocnění mohou být bakterie, operace nebo nehody.

Diagnostika se provádí pomocí tzv. testu síly ruky: Síla postiženého se měří pomocí jakési činky. Měření se opakuje přibližně po hodině. U zdravých lidí zůstává hladina energie stejná i po druhém testu síly. U osob trpících CFS již zjevně není dosaženo předchozí úrovně [4].

[4] *“Záhadná nemoc ME/CFS”, ARTE*

Dr. Bhupesh Prusty, vedoucí skupiny na katedře mikrobiologie na univerzitě ve Würzburgu, vidí souvislost s virem Epsteina-Barrové (EBV) a CFS. Má také podezření na lidský herpes virus-6 (HHV-6). Podle jeho výzkumu produkuje HHV-6 RNA, která má přímý destruktivní účinek na mitochondrie (elektrárny tkání). Prusty uvádí: “Víme také, že po infekci EBV dochází k fragmentaci mitochondrií. Fragmentace je jednou z nejdůležitějších příčin vzniku ME/CFS [5].

[5] *“Záhadná nemoc ME/CFS”, ARTE*

Předpokládá také, že HHV-6 hraje podpůrnou roli u řady onemocnění, včetně schizofrenie, roztroušené sklerózy, Alzheimerovy choroby a bipolární poruchy. Prustyho práce údajně prokázala, že virus se integruje do lidského genomu a je reaktivován určitými faktory, např. další infekcí (chlamydie) nebo léky [6].

[6] https://www.biozentrum.uni-wuerzburg.de/aktuelles/nachrichtenarchiv/archiv-single/news/angriff-auf-die-kraftwerke-der-zelle-1/

Oficiální věda pomalu přichází na to, že mitochondrie nejsou buněčné součásti, ale bakterie, které jsou nám k dispozici jako dodavatelé životně důležité energie. Mitochondrie patří mezi nejstarší obyvatele naší planety. Vznikly kombinací archebakterií a eukaryot. Láskyplná záře světlušek za letní noci je vytvářena velkým počtem mitochondrií, které jí dodávají potřebnou energii.

Jaké jsou příčiny destrukce mitochondrií, pokud to nejsou viry?

Když jsem o této nemoci slyšel poprvé (asi před 30 lety), myslel jsem si, že postižení trpí Münchhausenovým syndromem by proxy (v zastoupení). V případě Münchhausenového syndromu by proxy fyzicky zdraví lidé záměrně předstírají

nemoc jiné osoby (často vlastního dítěte), aby následně požadovali lékařské ošetření. Někdy druhému vážně ublíží jedem nebo jinými látkami a pro lékaře je obtížné zjistit příčinu nemoci.

Nebo sami trpí Münchhausenovým syndromem a své příznaky si vymýšlejí? Způsobí si škody požitím léků nebo jiných toxických látek.

Rychle jsem došel k závěru, že žádný z těchto předpokladů nemůže být pravdivý, protože Münchhausenův syndrom postihuje převážně děti. Lidé s CFS často navštěvují různé lékaře (to je i případ Münchhausenova syndromu), ale mnoho postižených je odkázáno na domácí pomoc. To není případ ani Münchhausenova syndromu a tento klinický obraz se také vyskytuje jen zřídka.

Je zcela zřejmé, že Dr. Prusty má ve svých tvrzeních pravdu – ale ne proto, že virus poškozuje mitochondrie, ale kvůli toxickému špatnému zacházení a očkování. Když lidé trpí např. angínou nebo zápalem plic, jsou jim podávána antibiotika, antivirotika a další chemické látky, které mohou mít na lidský organismus velmi negativní vliv. Především jde o destrukci mitochondrií, která může vyvolat takové multisystémové onemocnění (únava, hyperzánětlivý syndrom), kdy je organismus zatížen různými chemickými léky. Multisystémové onemocnění postihuje celý organismus a může být vyvoláno poškozením mitochondrií. To znamená, že je postiženo několik orgánů, zejména však centrální nervový systém, smyslové orgány, srdce a kosterní svalstvo.

Protože se tato mitochondriální dysfunkce vyskytuje i u jiných onemocnění, jako je roztroušená skleróza, poruchy CNS, oční choroby, kardiovaskulární choroby, Alzheimerova choroba, neurologická onemocnění, myopatie, onemocnění smyslových orgánů atd., je třeba si položit otázku: Jaké látky nebo vlivy mohou poškodit mitochondrie?

Každé očkování obsahuje tzv. adjuvans, triviálně označované jako pomocné látky. Adjuvans se také nazývají látky zvyšující účinek nebo boostery. Adjuvanty jsou například antibiotika, rtuť, hliník, nanočástice atd. Bez adjuvans by očkování nemělo žádný “účinek”, což znamená, že by nedošlo k žádnému nárůstu bílkovin.

Například vakcíny proti HPV (GARDASIL a CERVARIX) obsahují neurotoxin hydroxid hlinitý nebo hydroxyfosforečnan hlinitý. Je zodpovědný za zvýšení hladiny některých bílkovin, které následně opravují způsobené škody. To lze pozorovat u každé otravy. V ortodoxní medicíně je vznik těchto bílkovinných tělísek považován za jistou známku toho, že očkování má (“ochranný”) účinek. Proteinová tělíska po očkování nazývají protilátky. To však není správné, protože v důsledku působení toxinů dochází ke zvýšení obsahu určitých bílkovinných tělísek (globulinů). Je zřejmé, že tím dochází i k poškození mitochondrií, což však zatím nebylo vědecky doloženo. Tuto otázku může zodpovědět pouze nezávislý výzkumník.

Následuje seznam léků, které jsou v centru pozornosti, protože mohou způsobit trvalé poškození mitochondrií:

- Ciprofloxacin. Je jedním z nejčastěji používaných širokospektrých antibiotik. Poškozuje DNA mitochondrií. Vědci pozorovali “dramatický

účinek”: produkce energie v mitochondriích je potlačena, což způsobilo snížení růstu a diferenciace dodavatelů energie. Tento účinek je pravděpodobně příčinou mnoha dalších nežádoucích účinků ciprofloxacinu. Ciprofloxacin patří do skupiny fluorochinolonů, o nichž je známo, že způsobují záněty kloubů, svalovou slabost a neuropatie (deklarované jako nežádoucí účinky). Předpokládalo se, že tyto nežádoucí účinky jsou způsobeny oxidačním stresem. Pravděpodobnější je, že mají původ v narušení mitochondriálního dýchacího řetězce [7].

[7]https://www.pharmazeutische-zeitung.de/massive-dna-schaeden-durch-ciprofloxaci

- Všechna baktericidní antibiotika mají mnohem větší smrtící účinek na bakterie. Na rozdíl od bakteriostatických antibiotik, která brání množení bakterií. Připomínáme, že mitochondrie jsou bakterie. Vědci z Bostonské univerzity studovali účinek aminoglykosidů (např. streptomycinu, neomycinu, gentamycinu) a beta-laktamových antibiotik (např. penicilinu, cefalosporinů), která mají baktericidní účinek. Již po čtyřech dnech došlo k funkčním poruchám mitochondrií [8].

[8] https://www.aerzteblatt.de/nachrichten/55068/Antibiotika-Langzeitschaeden-durch-oxidative-Schaedigung-von-Mitochondrien

- Existuje celá řada chemických sloučenin, které mají baktericidní účinek: např. dezinfekční prostředky, které lze v současné době nalézt před každou restaurací nebo obchodem s potravinami. Baktericidní účinek však mají také alkoholy, sloučeniny chloru, povrchově aktivní látky, těžké kovy (např. stříbro, měď), kyseliny a zásady.

- NRTI (inhibitory nukleosidové reverzní transkriptázy; např. AZT). Patří do skupiny antivirotik. Tyto léky byly testovány především na pacientech s HIV. Mají také toxický účinek na mitochondrie. Dávky některých NRTI jsou na horní hranici snášenlivosti ve vztahu k mitochondriálním nežádoucím účinkům. Při dlouhodobém užívání mohou i relativně nízké hladiny léku vést k nežádoucím účinkům. Při užívání dvou a více NRTI se jejich toxicita zvyšuje[9].

[9] https://www.hivbuch.de/2011/11/21/mitochondriale-toxizitat/

- Vzhledem k jejich četným základním funkcím není překvapivé, že mitochondrie jsou často poškozovány léky. Odhaduje se, že léky vyvolané poškození jater, tj. léky, které způsobují poškození jater, jsou

> zodpovědné za více než 50 % všech akutních selhání jater. Toxicita těchto látek pro játra je často spojena s poruchou energetického metabolismu v mitochondriích jaterních buněk. Mezi skupiny léků, které často způsobují poškození jater, patří léky proti bolesti (paracetamol), léky proti epilepsii (kyselina valproová), antibiotika, tuberkulostatika, cytostatika, antivirotika a chemoterapeutika [10].

[10] https://www.deutscher-apotheker-verlag.de/verlag/wvg

Mezi látky, které narušují mitochondriální dýchací řetězec a produkci energie, patří simvastatin (lék na snížení hladiny lipidů), metformin (perorální antidiabetikum), amiodaron (lék na srdeční rytmus), haloperidol (neuroleptikum), ibuprofen (lék proti bolesti), tamoxifen (lék proti estrogenům) a mnoho dalších.

Následující léky byly staženy z trhu, protože jsou přímo spojeny s mitochondriální toxicitou účinných látek, které obsahují: Fenformin (perorální antidiabetikum; 1978), troglitazon (perorální antidiabetikum; 1997), tolkapon (lék na Parkinsonovu chorobu; 1998), cerivastatin (lék na snížení cholesterolu; 2001), rosiglitazon (perorální antidiabetikum; 2010) a mnoho dalších.

Kromě toho mohou mitochondrie poškozovat toxiny ze životního prostředí (např. těžké kovy, pesticidy, insekticidy) a nanočástice (obsažené ve vakcíně Covid-19).

Všechny látky, které mají schopnost poškozovat mitochondrie, jsou toxiny. Pokud trpíte příznaky únavy, je vhodné přijmout detoxikační opatření (např. zeolit, řasy chlorella atd.) a působit proti nim koenzymy (Q10) a potravinami bohatými na enzymy (např. ananas, papája, kysané zelí).

Do jaké míry může očkování (je třeba vzít v úvahu, že člověk do 18 roku života dostal 45 očkování, pokud rodiče dodržovali doporučení STIKO) vyvolat únavový syndrom, nebylo dosud prozkoumáno. Vědci se obávají zpochybňovat tuto oblast – z tohoto důvodu je výzkum v této souvislosti (stále) nemožný. Je však více než zřejmé, že očkování má vliv na poškození organismu.

Domnívat se, že očkováním lze vymýtit nemoci, je mylné. Neexistují žádné viry, které by za onemocnění mohly, takže očkování nefunguje. Naopak, způsobují velké škody. Pokud někdo studoval historii očkování, může vyvodit závěr:

Všechny biologicky nezbytné procesy (SBS) se v důsledku očkování pouze zhoršily a/nebo změnily. Jinými slovy, očkování mění neškodné procesy v závažná nebo chronická onemocnění. Kromě toho se objevují nemoci, které lze jen stěží označit za biologicky nezbytné procesy – vymkly se kontrole v důsledku očkování a přehnaného užívání léků.

Vezměme si jako příklad komplex příznaků spalniček: vyskytuje se pouze u několika dětí. Ale zatímco před 50 lety neměl neurodermatitidu téměř nikdo, dnes je neurodermatitida rozšířeným onemocněním č. 1. Lékaři odhadují, že

neurodermatitidou je více či méně závažně postiženo 10 % všech občanů Německa, tj. asi 8 milionů dětí, dospívajících a dospělých. 13,6 procenta připadá na sedmileté až desetileté chlapce a dívky (viz zdroj: https://www.neurodermitis-hautwissen.de/verbreitung-bei-kindern.html).

Nebo si jako příklad vezměme obrnu: Je více než pravděpodobné, že "epidemie dětské obrny" v letech 1953 a 1954 (v Německu byly zaznamenány tisíce ochrnutí s téměř 10 000 úmrtími) byly vyvolány předchozím očkováním proti neštovicím. Nikdo se neptal, zda tuto katastrofu způsobilo očkování. A co dnes? Počet případů roztroušené sklerózy se za 40 let zdvojnásobil. [11]

[11]
https://www.aerztezeitung.de/Medizin/Warum-es-heute-so-viele-MS-Kranke-gibt-225639.html

"Zatímco v roce 2009 podstoupilo ambulantní léčbu RS téměř 172 500 pacientů se zákonným zdravotním pojištěním, o šest let později to bylo více než 223 000, což podle Ústředního ústavu zdravotního pojištění představuje nárůst o 29 % [12]."

[12]
https://www.aerztezeitung.de/Medizin/Zahl-der-Patienten-steigt-erheblich-299585.html

Co s těmito údaji dělá ortodoxní medicína? Nadále se radují a plácají se po zádech, protože tento nárůst přičítají zlepšení preventivních prohlídek. Nechme zaznít realitu: Stále více lidí je nemocných a ortodoxní medicína to víceméně vítá. Existuje nějaká vyhlídka na vyléčení RS s poznatky ortodoxní medicíny? Ani náhodou.

Institut Paula Ehrlicha skutečně zveřejnil studii na internetu: Jedná se o souvislost mezi vakcínou proti chřipce (chřipka A/H1N1v) a výskytem Guillainova-Barrého syndromu* v Německu. Od 1. listopadu 2009 do 31. prosince 2010 byl zkoumán výskyt Guillainova-Barrého syndromu (GBS) v časové souvislosti s očkováním proti chřipce.

** Guillainův-Barrého syndrom je akutní zánět periferního nervového systému, který vede k vzestupné paralýze. Ve většině případů příznaky odezní. U některých lidí se nemoc projevuje dlouhodobě, má reziduální neurologické příznaky nebo trvalé poškození. Může dojít i k úmrtí.*

Souhrnně lze říci, že výsledky studie naznačují zvýšené riziko GBS v poměrně krátkém období 5 až 42 dnů po očkování proti chřipce A/H1N1v [18].

[18]
https://www.pei.de/DE/arzneimittelsicherheit/pharmakovigilanz/forschung/pandemische-inflluenza-impfung-guillan-barre-miller-fisher-syndrom-2.html

Na základě těchto poznatků vyvstávají následující otázky:

Může očkování zabránit biologickému procesu, aby se "klasické" nemoci neprojevily nebo se neprojevily v jiných formách?

Ano, protože očkování má díky svým složkám (např. antibiotika, cizorodé bílkoviny, těžké kovy) sympatikotonický účinek. Do jaké míry to ovlivňuje člověka, je třeba posoudit individuálně. Adjuvans obsažená ve vakcínách jsou farmaceutickým průmyslem deklarována jako neškodné látky – nepodléhají jinak přísnému farmaceutickému zákonu. Stefan Lanka o tom psal již v roce 2016 (WSP 3/2016): "Homeopatičtí lékaři již více než 200 let pozorují, že symptomy a bolest mohou být potlačeny otravou za cenu toho, že uzdravení a obnovení plné výkonnosti již není možné."

Může očkování způsobit alergie?

Ano. Vzhledem k tomu, že ve směsích vakcín jsou lidské a zvířecí bílkoviny, může být alergie na složky vakcíny vyvolána očkovacím procesem, kdy je akt očkování vnímaný jako ohrožující a existenční. Vysoký počet alergií na slepičí bílkoviny (4,3 % dětí v Německu) lze vysvětlit tím, že mnoho vakcín se vyrábí z kuřecích embryí. (viz "koleje", pozn. překl.)

Směsi vakcín obsahují také bakterie, které se vyskytují u zdravých lidí. Alergie na vlastní bakterie by mohla vysvětlit tzv. autoimunitní reakce, jako je únava. (viz také: časopis WissenSchafftPlus; číslo 3/2016).

Může očkování způsobit onemocnění?

Ano. Na jedné straně je sympatikotonie vyvolána očkováním. To znamená, že organismus je otravou "uměle" katapultován do stresové fáze. Pokud je například kůra nadledvin v konfliktní fázi, očkování ji ještě zesílí. Výsledkem jsou intenzivnější příznaky únavy a narůstající tělesná slabost, jak je tomu i u klinického obrazu únavy. Ztráta čichu se může také zhoršit a to bez ohledu na očkování, protože k tomu dochází i ve fázi konfliktu. Všechny příznaky, které se objevují v konfliktní fázi, se po očkování zhoršují. Letargie, apatie, intelektuální omezení atd. jsou také vyvolány konfliktními fázemi (přesněji konstelacemi) – tyto příznaky se také zvyšují s každým novým očkováním. Zdá se tedy, že lidé v konfliktní (stresové) fázi reagují na očkování citlivěji a viditelněji než lidé, kteří jsou ve fázi hojení.

Kromě toho mohou být toxiny všeho druhu (např. konzervační látky, nanočástice, hliníkové soli ve vakcínách) přenášeny ze zásob ve svalech přes nervy do mozku. Konvenční medicínou deklarovaná hematoencefalická bariéra („toxinová bariéra") neexistuje – z tohoto důvodu mnoho toxinů nevyhnutelně migruje do mozku (viz také: časopis WissenSchafftPlus; číslo 3/2016).

Neil Z. Miller ve své knize "Kritické studie o očkování" píše následující: "Ve čtvrté studii vědci podávali malým opičkám vakcíny odpovídající jejich věku podle úplného očkovacího kalendáře doporučeného v USA. U očkovaných primátů byly zjištěny abnormality v oblasti mozku, které ovlivňují sociální a emoční vývoj, a také výrazné zvětšení celkového objemu mozku. Zrychlený nárůst celkového objemu mozku mezi 6. a 14. měsícem věku je konzistentním nálezem u mnoha dětí s autismem."

Samotné očkování a účinky toxinů obsažených ve směsích vakcín, ať už jednotlivě nebo v kombinaci, mohou jednoznačně vyvolat alergie a autoimunitní

reakce, které vysvětlují rozpad nervové tkáně a mozkových struktur. Nervová tkáň a mozkové struktury jsou proto postiženy především a vykazují nejsilnější následky alergií, autoimunitních reakcí a toxických účinků, protože jsou zdaleka metabolicky nejaktivnějšími tkáněmi celého těla! Mají o více než 30 % vyšší energetický metabolismus než například jaterní tkáně a buňky.

Množství toxinu ve většině vakcín stačí k okamžitému usmrcení dospělého člověka, pokud je směs omylem vstříknuta do žíly místo do svalu.

Více informací o tomto tématu naleznete v knize “Příčiny dětských nemocí” (viz příloha).